

ANDRZEJ WALCZAK (1897-1965)

Urodził się 24 listopada 1897 roku w Jeżewie. Syn Michała i Marii z domu Nowakowska. Ukończył szkołę elementarną w Jeżewie. W 1917 roku został wcielony do armii niemieckiej. Służył w jednostce artyleryjskiej, z którą brał udział w walkach na froncie francuskim. 5 marca 1919 roku został powołany do wojska polskiego i przydzielony do 12. pułku strzelców (70. pułk piechoty).

Z jednostką tą brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Podczas walk odwrotowych (lipiec-początek sierpnia 1920 roku) został ranny pod Warszawą (postrzał prawego uda) i umieszczony w lazarecie wojskowym. Do rezerwy przeniesiony został 31 grudnia 1920 roku jako 50% inwalida wojenny. Po powrocie do Jeżewa pracował jako robotnik rolny w miejscowym majątku, a po II wojnie światowej w PGR. W 1962 roku przeszedł na emeryturę.

Zmarł 16 maja 1965 roku. Pochowany został na cmentarzu w Jeżewie.

Informacje córki Janiny Kubiak – zbiory rodzinne, Książeczka inwalidzka 3246/4083 wydana przez Starostwo Powiatowe Poznań; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 232.